

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 5CoCsp/30/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823201143  
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3823201143.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, Bratislava, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., zast. A. C. D. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., B. E. F. XXX/X, o zaplataenie 8.163,96 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 15Csp/15/2023-71 zo dňa 7. septembra 2023, takto

### rozhodol:

I. Odvolací súd p r i p ú š ť a , aby do konania namiesto terajšieho žalobcu G. H. I., J., IČO: XX XXX XXX, C. K. F. X, I., vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, Bratislava.

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch I. a III. p o t v r d z u j e .

III. Žalobca m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.163,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.163,96 eur od 21.04.2023 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a výrokom III. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 77,12 %.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca žalobou podanou 27.03.2023 uplatnil voči žalovanému nárok na zaplataenie 8.163,96 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 02.09.2020 do zaplataenia, ako i nárok na náhradu trov konania. Žalobca uzavrel so žalovaným dňa 10.07.2017 zmluvu o pôžičke vo výške 10.000 eur, podľa ktorej mal pôžičku splácať v 120 mesačných splátkach v sume 179,58 eur, a to až do zaplataenia celkovej sumy 21.549,60 eur. Žalovaný uhradil len sumu 7.025,66 eur. Pri dodržaní príslušných zákonných ustanovení v dôsledku nesplácania pôžičky žalobca ako veriteľ ku dňu 19.08.2020 úver zosplatnil. Celkový dlh žalovaného predstavuje 8.163,96 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi zosplatnenou istinou a úhradami žalovaného. Súd v zmysle žaloby vydal platobný rozkaz sp. zn. 15Csp/15/2023 z 11.04.2023, proti ktorému podal v zákonnej lehote žalovaný odpor.

3. Súd vykonal dokazovanie, na základe čoho zistil tento skutkový stav: Dňa 10.07.2017 uzavrel veriteľ Consumer Finance Holding a.s. Kežmarok a žalovaný ako dlžník zmluvu

o spotrebiteľskom úvere číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX, ktorou poskytol veriteľ žalovanému pôžičku L. M. - M., bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 10.000 eur, celkové náklady spotrebiteľa boli vyjadrené 11.549,60 eur, mesačná splátka 179,58 eur, počet splátok 120, priemerná hodnota RPMN 9,68 %, RPMN 19,62 %, prvá splátka splatná 20.08.2017, odplata 19,62 %, fixná ročná úroková sadzba 19,62 %, termín konečnej splatnosti 20.07.2027, najvyššia prípustná výška odplaty 19,62 %, splátky splatné k 20. dňu v mesiaci, doba trvania zmluvy do splatenia všetkých záväzkov. V zmluve sa nachádza podrobná definícia jednotlivých pojmov, splátkový kalendár, výpočet RPMN, dojednania o skončení zmluvy, následky nesplácania úveru, okrem iného aj možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti pôžičky. Zmluva je podpísaná osobne žalovaným a zástupcom spoločnosti žalobcu dňa 10.07.2017. Súčasťou zmluvnej dokumentácie okrem iného sú i štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a osobitne informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver. Notárskou zápisnicou

č. K. XXXX/XXXX, K. XXXXX/XXXX zo dňa 11.12.2017 bol overený projekt rozdelenia zlúčením zo dňa 11.12.2017 medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. ako zanikajúcou spoločnosťou a G. H. I. J. a G. N. J. ako nástupníckymi spoločnosťami. Projekt bol uzatvorený podľa § 69 ods. 9 a § 218m a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka, ktorý upravuje podmienky a spôsob rozdelenia zlúčením zanikajúcej spoločnosti ako zanikajúcej spoločnosti so spoločnosťami nástupníckymi. V notárskej zápisnici sa uvádza, že nástupnícke spoločnosti sa stávajú právnymi nástupcami zanikajúcej spoločnosti, pričom je s presnosťou vymedzené v akých vzťahoch bude pokračovať spoločnosť G. N. J. (produkt QCar, produkt Triangel) a G. J. bude pokračovať v prevádzkovaní ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti v rámci svojej bankovej licencie. Ostatné podnikanie je v notárskej zápisnici vymedzené ako všetky zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem splátkového predaja a leasingu. Predžalobnou upomienkou

z 28.06.2020 žalobca vyzýval žalovaného k zaplateniu omeškaných splátok v celkovej výške 491,64 eur, ktorý žiadal uhradiť bezodkladne s tým, že ak do 05.08.2020 nedôjde k úhrade, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Uvedená zásielka bola doručovaná žalovanému na adresu mesto Prievidza a túto si nevyzdvihol v odbernej lehote (viď doručky č.l. 19, 20).

Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti z 27.08.2020 vyplýva, že žalobca ako veriteľ dlh z predmetnej úverovej zmluvy zosplatiť v celom rozsahu, pričom celková dlžná suma je 9.397,18 eur a žiadal dlh uhradiť na označený účet. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva platobná disciplína žalovaného, z ktorej je zrejmé, že žalovaný uhrádzal splátky nepravidelne v rôznych sumách, keď napríklad dňa 04.11.2019 uhradil sumu 359,16 eur a následne uhradil platbu 03.02.2020 v sume 600 eur, následne splátky neuhradil za mesiace február, marec, apríl, máj 2020 a dňa 10.06.2020 uhradil 345 eur, následne neuhradil splátky za mesiace jún, júl, august, september 2020, uhradil dňa 30.09.2020 sumu 99 eur. Z celkového prehľadu úhrad vyplýva, že zaplatil sumu 7.025,66 eur. Celková suma predpísaných splátok do zosplatenia a následne zosplatená istina po zosplatení predstavuje sumu 15.189,62 eur. Z výsluchu zástupcu žalovaného vyplýva, že žalobca nepreukázal doručenie vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru z 27.08.2020, pričom tvrdí, že uvedené oznámenie mu doručené nebolo. Keďže sa od zosplatenia úveru odvíja povinnosť zaplatiť celý dlh, je významné dourčenie tohto oznámenia dlžníkovi, a pri nedoručení nie je zrejmé od akého dátumu sa príslušenstvo k istine bude počítat. Ďalej namieta nepreukázanie nadobudnutia žalovanej pohľadávky žalobcom, pretože uvedené z notárskej zápisnice nevyplýva. Pri námietke nesprávne stanovenej úrokovej sadzbe vychádzali z elektronickej kalkulačky na internetovej stránke O.. Nerozporuje frekvenciu a výšku úhrad žalovaných a ani ostatné tvrdenia žalobcu. Aj z následného výsluchu zástupcu žalobcu vyplýva naďalej námietka nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu. S poukazom na rozhodnutie NS SR 3Cdo 36/2020 je úver bezúročný a bez poplatkov, a to z dôvodu výšky priemernej RPMN uvedenej v zmluve, ktorá ku dňu zmluvy nemá presiahnuť 18,16 % ročne a s poukazom aj na samotné súhrnné informácie údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami za 1. štvrtrok 2017 a s poukazom na § 11 ods. 1 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

4. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný nárok žalobcu je v prevažnej časti dôvodný. Súd sa postupne v rámci vlastného odôvodnenia rozhodnutia zaoberal všetkými obrannými argumentami žalovaného. Ako prvé súd riešil otázku aktívnej legitimácie žalobcu na uplatnenie žalovaného nároku a túto otázku vyriešil v prospech žalobcu. Žalobca nepochybne preukázal priloženou notárskou zápisnicou K. XXXX/XXXX, K. XXXXX/XXXX z 11.12.2017, že nadobudol žalovanú pohľadávku ako právny nástupca pôvodného veriteľa spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. Kežmarok. Ako správne uvádzal žalobca, nešlo o postúpenie len niektorých pohľadávok, kedy by musel žalobca preukázať nadobudnutie

svojej pohľadávky. Išlo o zákonný prechod všetkých práv a povinností zo zanikajúcej spoločnosti na žalobcu, okrem splátkového predaja a leasingu. Uvedené vyplýva z notárskej zápisnice a zo samotnej definície „ostatného podnikania“, ktoré prebral žalobca ako nástupnícka organizácia. Projekt rozdelenia a nadobudnutia, a teda zániku spoločnosti a prechodu na nástupnícke spoločnosti má oporu v § 69 ods. 2, ods. 3, ods. 9, § 218m Obchodného zákonníka a je bez akýchkoľvek pochybností, že žalobca nadobudol ako právny nástupca od spoločnosti Consumer Finance Holding všetky pohľadávky vyplývajúce z „ostatného podnikania“ zanikajúcej spoločnosti v rámci svojej bankovej licencie. Uvedené vyplýva z bodu 3.4. notárskej zápisnice. Je zrejmé, že v danej veci nešlo o vzťah zo splátkového predaja a ani

z leasingu. Preto podľa názoru súdu nebolo nutné preukazovať iným spôsobom aktívnu legitimitáciu žalobcu. Súd v tomto smere poukázal aj na dlhodobu ustálenú súdnu prax, ktorá v tejto otázke právneho nástupníctva žalobcu je jednotná, a to s poukazom na množstvo obdobných vecí.

5. Vzhľadom na námietky neprijateľných zmluvných podmienok v predmetnej zmluve

o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10.07.2017 súd podrobil ex offio kontrole všetky náležitosti zmluvy a dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky zákonom predpokladané náležitosti podľa § 9 a nasl. ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný namietal nesprávne stanovenú výšku úrokovej sadzby, ktorá je v zmluve uvedená ako fixná ročná úroková sadzba 19,62 %, keď podľa žalovaného a jeho výpočtu táto má byť vo výške 21,55 %. Žalovaný súdu nijako nezdôvodnil a nevyvetlil svoj vlastný prepočet úrokovej sadzby, mal vychádzať

z internetovej kalkulačky. Výška fixnej ročnej úrokovej sadzby bola medzi veriteľom

a dlžníkom riadne dohodnutá, žalovaný zmluvu bez výhrad podpísal a jednoznačne súhlasil aj s takouto dohodnutou výškou odplaty. Iná odplata v zmluve dohodnutá nebola a zodpovedá tomu aj výška RPMN, ktorá je taktiež určená v tejto výške. Dohodnutý úrok 19,62 % podľa názoru súdu neodporuje žiadnemu zákonnému ustanoveniu. V danej zmluve bola dohodnutá úroková sadzba vo výške 19,62 %. Dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, za ktorú sa považuje priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov je vo výške 19,36 %, pričom ide len o zanedbateľný nepatrný rozdiel. Vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy 10.07.2017 nebolo možné brať do úvahy údaje o priemernej RPMN za novoposkytnuté úvery za 2. štvrťrok 2017, pretože išlo o zmluvu uzavretú do 15 dní po zverejnení údajov o výške priemernej hodnoty RPMN za príslušný štvrťrok, preto sa berie do úvahy priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok, t.j. za 1. štvrťrok 2017 (viď § 9 ods. 2 písm. z/ citovaného zákona). V čase 10.07.2017 údaje o výške priemernej hodnoty RPMN za

2. štvrťrok nemuseli byť veriteľovi známe. Za 1. štvrťrok 2017 bola výška priemernej RPMN za spotrebiteľskú úveru do 10 rokov nad sumu 6.500 eur vo výške 9,68 % (viď Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2017), dvojnásobok predstavuje 19,36 %. S prihliadnutím na vzájomnú dohodu oboch zmluvných strán o výške úrokovej sadzby za situácie, že iná odplata v inej forme dohodnutá nebola, považuje súd dohodnutý úrok 19,62 % za súladný aj s dobrými mravmi. Je potrebné uviesť, že išlo o úver poskytnutý vo svojom čase nebankovým subjektom, vrátenie finančných prostriedkov nebolo zabezpečené žiadnym spôsobom, úver sa mal splácať na dobu 10 rokov, iná odplata dohodnutá nebola, žalovaný si musel byť vedomý, že nebankové subjekty poskytujú úvery za vyššie úrokové sadzby ako bankový sektor. Preto dohoda o úrokoch 19,62 % ročne nedosahuje takú závažnosť, aby spôsobil a rozpor dohodnutej výšky úrokov s dobrými mravmi (podporne i názor NS SR vo veci 3Cdo 36/2020).

6. Žalovaný ďalej namietal nesprávne stanovenú výšku RPMN a jej stanovenie nad najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov, t.j. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, § 1 a 1a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Podľa § 19 ods. 2 citovaného zákona na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu1) na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov1) na platobné transakcie1) a

čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie<sup>1)</sup> sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Podľa § 19 ods. 3 citovaného zákona pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žalobca v konaní preukázal, že pri výpočte RPMN postupoval v zmysle vzorca uvedeného v prílohe č. 2 citovaného zákona. Uvedený výpočet je súčasťou zmluvnej dokumentácie a tento žalovaný nenamietal. Súd nezistil žiadne pochybenie pri stanovení RPMN v súlade s citovaným ustanovením zákona, do vzorca boli dosadené všetky údaje v súlade so zmluvou, okrem RPMN zmluva obsahuje aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 21.549,60 eur, preto žalovanému muselo byť zrejmé celkové navýšenie úveru za celú dobu splácania úveru. Výška RPMN nepresahuje ani najvyššiu prípustnú odplatu za úver tak ako súd uvádza vyššie. Námitka týkajúca sa nesprávne uvedenej priemernej hodnoty RPMN vo výške 9,68 % je nedôvodná, pretože táto sa s presnosťou rovná výške RPMN uvedenej v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2017 na úvery daného parametru, t.j. 9,68 %. Žalovaný súdu nevysvetlil z čoho vychádzal, že správne mala byť v zmluve uvedená namiesto priemernej hodnoty RPMN 9,68 % hodnota 17,91 %.

7. Súd sa zaoberal aj účinkami predčasného zosplatnenia úveru, ktoré mal žalobca vykonať listom z 27.08.2020 a účinky zosplatnenia boli k 19.08.2020 podľa tvrdenia v žalobe a taktiež podľa prehľadu splátok a úhrad. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný dňa 10.06.2020 uhradil sumu 345 eur, táto však bola započítaná za predchádzajúce neuhradené splátky za predchádzajúce mesiace, pretože v mesiacoch marec, apríl, máj 2020 žalovaný splátky neplatil. Predžalobnou upomienkou z 28.06.2020 upozorňoval žalobca žalovaného na nedoplatok 491,64 eur, ktorý podľa prehľadu úhrad a splátok bol daný k 20.06.2020. Tento nedoplatok sa vzťahoval k nezaplateným splátkam za mesiace marec, apríl, máj, jún 2020. Žalobca zosplatnil úver pre nezaplatenie splátky za mesiac apríl 2020 tak, ako uvádza vo svojom písomnom vyjadrení. Lehota 3 mesiacov od nezaplatenia tejto splátky uplynula k 20.07.2020 a následne k 19.08.2020, teda do splatnosti najbližšej splátky žalobca ako veriteľ úver zosplatnil. Žalovaný bol pritom vyzývaný na úhradu nezaplatených splátok v lehote nie kratšej ako 15 dní - vid' upomienka z 28.06.2020. Platba žalovaného 345 eur dňa 10.06.2020 bola použitá čiastočne na úhradu skoršieho nedoplatku. Súd preto uzavrel, že žalobca pri zosplatňovaní úveru postupoval podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o doručenie oznámenia o zosplatnení, žalobca ani na výzvu súdu nepreukázal doručenie tejto listiny žalovanému a žalovaný poprel, že by mu bolo doručené a o zosplatnení nemal vedomosť. Súd preto vychádzal z toho, že oznámenie o zosplatnení bolo doručené žalovanému až pri doručení žaloby spolu s ostatnými listinnými dôkazmi, a to 20.04.2023, kedy nastali účinky oznámenia o zosplatnení voči žalovanému. Čas zosplatnenia ako urobil žalobca však zostáva týmto nedotknutý. Nedôvodná podľa názoru súdu bola námitka žalovaného týkajúca sa premlčania žalovaného nároku. Žaloba bola podaná na súd 27.03.2020. K zosplatneniu došlo pre nezaplatenie splátky splatnej 20.04.2020, preto trojročná premlčacia doba podľa § 100 ods. 1 a § 100 Občianskeho zákonníka uplynula najskôr k 20.04.2023. Predchádzajúce splátky boli uhradené v dôsledku započítania neskorších platieb žalovaného. Vzhľadom na uvedené súd preto zaviazal žalovaného k zaplateniu 8.163,96 eur ako sumy, ktorá pozostáva zo splátok neuhradených ku dňu zosplatnenia a z následne zosplatnenej istiny, uvedené prehľadne vyplýva aj z prehľadu splátok a úhrad. Súd konštatoval, že napriek platobnej nedisciplinovanosti žalovaného, tento v dôsledku zosplatnenia zaplatí v konečnom dôsledku nižšiu sumu ako pri riadnom plnení, pretože celková čiastka k zaplateniu podľa zmluvy bola 21.549,60 eur. Pri zohľadnení prisúdenej sumy 8.163,96 eur a sumy, ktorú žalovaný už zaplatil 7.025,66 eur je zrejmé, že táto suma je podstatne nižšia. Súd zaviazal žalovaného k zaplateniu úroku z omeškania 5 % ročne, súd bol pritom viazaný žalovanou výškou úrokovej sadzby, avšak počiatok doby omeškania súd ustálil až od 21.04.2023, t.j. deň po doručení oznámenia o zosplatnení. Žalovaný nevediac o zosplatnení nemohol byť v omeškaní s celou

zosplatnenou sumou tak, ako žaluje žalobca, preto súd v prevyšujúcej časti úroku z omeškania od 02.09.2020 do 20.04.2023 žalobu zamietol (§ 517 ods. 2 OZ, § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.). Pokiaľ ide o možnosť poskytnutia splátok, žalovaný nepreukázal súdu žiadne okolnosti a pomery na jeho strane, ktoré by súd vyhodnotil ako dôvody na poskytnutie splátok. V tomto smere zostal žalovaný pasívny, preto súd zaviazal žalovaného k zaplateniu prisúdenej istiny s príslušenstvom v zákonnej lehote.

8. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca mal v konaní úspech čiastočný, preto súd vyslovil, že mu priznáva náhradu trov konania len v rozsahu 77,12 %. Berúc do úvahy pomer žalovanej istiny s úrokom z omeškania ku dňu rozhodovania súdu bola celkom uplatňovaná suma 9.395,26 eur, z toho istina 8.163,96 eur a úrok z omeškania od 02.09.2020 do 07.09.2023 vo výške 1.231,30 eur. Súdom priznaná istina s úrokom je 8.320,52 eur, z toho istina 8.163,96 eur a úrok z omeškania od 21.04.2023 do 07.09.2023 je 156,56 eur. Z uvedeného vyplýva, že úspech žalobcu bol v rozsahu je 88,56 %, neúspech žalobcu 11,44 %. Čistý úspech žalobcu predstavuje 77,12 %. Súd preto zaviazal žalovaného k náhrade trov konania žalobcu v rozsahu 77,12 %.

9. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že považuje rozhodnutie súdu za nesprávne, nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle § 365 ods. l písm. f/ a súčasne rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 365 ods. l písm. h/ CSP. Žalovaný považuje žalobcom požadované uhradenie dlžnej sumy vo výške 8.163,96 eur s príslušenstvom za nedôvodné. V zmysle Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX bol zo strany právneho predchodcu žalobcu, žalovanému poskytnutý úver vo výške 10.000 eur, pričom tento bol žalovaný povinný splatiť veriteľovi v pravidelných 120 mesačných splátkach po 179,58 eur mesačne, v celkovej splatenej výške úveru 21.549,60 eur. Žalovaný k dnešnému dňu z úveru vrátil veriteľovi spolu sumu vo výške 7.025,66 eur, teda na úhrade poskytnutej istiny úveru je žalovaný povinný žalobcovi uhradiť ešte čiastku

2.974,34 eur. Domnieva sa, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX ako formulárová zmluva obsahuje viaceré neprijateľné podmienky, keďže právny predchodca žalobcu v zmluve neuviedol všetky podstatné zákonné náležitosti, ktoré musí takáto spotrebiteľská zmluva podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom ku dňu podpisu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2017 obsahovať. V súdnom konaní prostredníctvom svojich písomných podaní a ústnych podaní vykonaných prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu namietal, že v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX sú v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, nesprávne uvedené nasledovné skutočnosti: úroková sadzba poskytnutého úveru, kde v zmluve o úvere je uvedená výška fixnej ročnej úrokovej sadzby vo výške 19,62 %, pričom po prepočte mala byť v zmluve správne uvedená ročná úroková sadzba vo výške 21,55 %; priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), kde v zmluve o úvere je uvedená priemerná hodnota RPMN vo výške 9,68 %, ako údaj za

1. štvrtrok roku 2017, pričom správne mala byť v zmluve uvedená RPMN vo výške 9,08 %, ako údaj za 2. štvrtrok roku 2017, keďže zmluva o úvere bola uzavretá dňa 10.07.2017, teda obdobie tesne predchádzajúce uzavretiu zmluvy je 2. kalendárny štvrtrok a nie 1. kalendárny štvrtrok (tak ako zhodne mylne konštatuje i prvostupňový súd v bode 21 rozsudku); neprípustná výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), žalobcom v zmluve stanovená vo výške 19,62 % p.a., pričom maximálna prípustná výška RPMN pre predmetný úver môže byť len vo výške 18,16 %, p.a.. Podľa súhrnných informácií o údajoch

o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za

2. štvrtrok 2017, teda ku dňu 30.06.2017 (obdobiu predchádzajúcemu poskytnutia úveru dňa 10.07.2017), vydaných Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, bola ročná percentuálna miera nákladov pre ostatné spotrebiteľské úvery na dobu splatnosti

10 kalendárnych rokov, určená vo výške 9,08 %. V zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení a súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk, bola prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2017, zo strany žalobcu žalovanému určená v maximálnej výške RPMN 18,16 % p.a.. Žalobcom určená výška RPMN vo formulárovej zmluve jednostranne vyhotovenej zo strany žalobcu, bez možnosti akéhokoľvek zásahu žalovaného do obsahu zmluvy, bola určená vo výške 19,62

% p.a., čo je o 1,46 % p.a. viac ako povoľujú zákonné ustanovenia za poskytnutie predmetného úveru. V zmysle vyššie uvedeného zastáva názor, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2017 by mala byť vzhľadom na v zmluve upravené neprijateľné podmienky v neprospech žalovaného vyhlásená v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročnú a bezodplatnú. V takom prípade by bol žalovaný povinný uhradiť žalobcovi len čiastku ešte neuhradenej istiny vo výške 2.974,34 eur a nie vo výške 8.163,96 eur.

10. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozhodnutie súdu I. inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správne. Súd I. inštancie sa dostatočne vysporiadal s právnou a aj skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a s jeho rozhodnutím, ktoré je tak vecne správne sa v plnej miere stotožňuje. V spore bolo preukázané, že žalovaný poskytnutú sumu úveru veriteľovi nezaplatil, preto v súlade so zákonom a princípom spravodlivosti bol žalovaný zaviazaný súdom na zaplatenie sumy nevráteného úveru. Navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie prvoinštančného súdu v napadnutých výrokoch potvrdil ako vecne správne.

11. Po rozhodnutí súdu prvej inštancie žalobca doručil súdu návrh na zmenu strany. V návrhu uviedol, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a.s. a G. H. I., J. a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel Sro, vložka č.: XXXXX/X ako postupníkom bola pohľadávka žalobcu ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkovi. Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok priložil. Príloha Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok označená ako Žiadosť o postúpenie a prevod potvrdzuje prevod žalovanej pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. a spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky ju prikladá. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom riadne hmotnoprávne preukázal aktívnu legitimáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitimácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. V tomto podporne odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.06.2003. V zmysle ust. § 80 ods. 2 CSP spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava, súhlasí so vstupom do tohto konania namiesto pôvodného veriteľa, spoločnosti G. H. I., J., IČO: XX XXX XXX, so sídlom: C. K. X, I.. Vzhľadom na postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto súdnom konaní na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. týmto v zmysle ust. § 80 ods. 1 CSP navrhoval, aby súd pripustil zmenu účastníkov konania tak, aby do tohto konania na strane žalobcu namiesto spoločnosti G. H. I., J., IČO: XX XXX XXX, so sídlom: C. K. X, I. vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom: Mýtna 48, Bratislava.

12. Podľa § 80 ods. 1 CSP ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

13. Podľa § 80 ods. 2 CSP súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

14. Podľa § 80 ods. 3 CSP ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu.

15. Vzhľadom na návrh žalobcu, aby do konania na jeho miesto vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava a po preskúmaní Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok a jej príloh a dodatkov, dospel odvolací súd k záveru, že Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok bola postúpená i pohľadávka, ktorú si uplatňuje žalobca voči žalovanému v tomto konaní a teda boli splnené podmienky pre zmenu strany sporu v zmysle ust. § 80 CSP, keďže uvedenou Zmluvou o postúpení pohľadávok nastala taká právna skutočnosť, ktorou boli prevedené práva, o ktorých sa koná z pôvodného veriteľa spoločnosti G. H. I., J., na jeho právneho nástupcu

spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. a uvedená spoločnosť so vstupom do konania súhlasila, odvolací súd preto v zmysle citovaných ustanovení pripustil zmenu na strane žalobcu.

16. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výrokoch I. a III. v konečnom dôsledku ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

17. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., odvolaním napadnutý nebol a preto v tomto výroku je rozhodnutie súdu prvej inštancie právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si podanou žalobou dňa 27.03.2023 uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie 8.163,96 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 02.09.2020 do zaplatenia, z dôvodu, že uzavrel so žalovaným dňa 10.07.2017 zmluvu o pôžičke vo výške 10.000 eur, podľa ktorej mal žalovaný pôžičku splácať v 120 mesačných splátkach v sume 179,58 eur, a to až do zaplatenia celkovej sumy 21.549,60 eur. Žalovaný uhradil len sumu 7.025,66 eur. Pri dodržaní príslušných zákonných ustanovení v dôsledku nesplácania pôžičky žalobca ako veriteľ ku dňu 19.08.2020 úver zosplatnil, pričom celkový dlh žalovaného predstavuje 8.163,96 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi zosplatenou istinou a úhradami žalovaného. Ďalej z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že dňa 10.07.2017 uzavrel veriteľ Consumer Finance Holding a.s. Kežmarok a žalovaný ako dlžník zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX, ktorou poskytol veriteľ žalovanému pôžičku L. M. - M., bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 10.000 eur, celkové náklady spotrebiteľa boli vyjadrené 11.549,60 eur, mesačná splátka 179,58 eur, počet splátok 120, priemerná hodnota RPMN 9,68 %, RPMN 19,62 %, prvá splátka splatná 20.08.2017, odplata 19,62 %, fixná ročná úroková sadzba 19,62 %, termín konečnej splatnosti 20.07.2027, najvyššia prípustná výška odplaty 19,62 %, splátky splatné

k 20. dňu v mesiaci, doba trvania zmluvy do splatenia všetkých záväzkov. V zmluve sa nachádza podrobná definícia jednotlivých pojmov, splátkový kalendár, výpočet RPMN, dojednania o skončení zmluvy, následky nesplácania úveru, okrem iného aj možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti pôžičky. Zmluva je podpísaná osobne žalovaným a zástupcom spoločnosti žalobcu dňa 10.07.2017. Súčasťou zmluvnej dokumentácie okrem iného sú

i štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a osobitne informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky zákonom predpokladané náležitosti podľa § 9 a nasl. ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z.

o spotrebiteľských úveroch a úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

19. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené

s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

21. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, 2a) naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

22. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely

tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

23. Podľa § 1a ods. 4 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

24. Podľa § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať (okrem ďalších náležitostí) aj úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať (okrem ďalších náležitostí) aj odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

26. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať (okrem ďalších náležitostí) aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

27. Podľa § 9 ods. 2 písm. z/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať (okrem ďalších náležitostí) aj priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

28. Podľa § 21 ods. 1 až 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch. Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety. Za správnosť údajov podľa odseku 1 zodpovedá veriteľ. Rozsah údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch a ich štruktúru, lehoty a spôsob predkladania týchto údajov, obsah informácií o týchto údajoch, spôsob a lehoty zverejňovania týchto informácií ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

29. Týmto všeobecne záväzným právnym predpisom je vyhláška Ministerstva financií SR č. 289/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. V zmysle § 2 vyhlášky, v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrtroka, ak v § 3b nie je ustanovené inak, sa na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky zverejnia informácie o a) údajoch v hlásení v rozsahu časti B hlásenia, a to 1. objemy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov a kreditných kariet kumulatívne za všetkých veriteľov a 2. priemerné hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov a kreditných kariet, b) údajoch podľa vzoru ustanoveného v prílohe č. 2, a to 1. objemy kreditných kariet



a ostatných novoposkytnutých spotrebiteľských úverov za banky a pobočky zahraničných bánk a 2. priemerné hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov kreditných kariet  
a ostatných novoposkytnutých spotrebiteľských úverov za banky a pobočky zahraničných bánk. Priemerná ročná percentuálna miera nákladov, ako jeden z obligatórne požadovaných údajov v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. z/ zákona č. 129/2010 Z.z., je údaj zverejňovaný podľa § 21 ods. 2 tohto zákona za príslušný kalendárny štvrťrok na webovej stránke Ministerstva financií SR. Ministerstvo financií SR zverejňuje na webovej stránke tak údaje Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za jednotlivé štvrťroky jednak veriteľmi (ktoré sú smerodajné pre nebankové subjekty len ohľadom uvedenia údajov o priemernej hodnote RPMN do zmlúv o spotrebiteľskom úvere), ako aj Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za jednotlivé štvrťroky bankami a pobočkami zahraničných bánk, ktoré údaje sú ale smerodajné z hľadiska skúmania najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na kritérium obsiahnuté vo vykonávacom predpise § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov).

30. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie síce nesprávne v odôvodnení rozhodnutia citoval na účely posúdenia odplaty v úverovej zmluve ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného do 31.05.2014 (Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného do 31.05.2014 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch), ale mal vychádzať z ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy podľa ktorého, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať; Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis, avšak v konečnom dôsledku správne rozhodol, že dohodnutý úrok, odplata neodporuje žiadnemu zákonnému ustanoveniu. V prejednávanej zmluve bola dohodnutá úroková sadzba ako i odplata vo výške 19,62 %. Dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, za ktorú sa považuje priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov je rovnako vo výške 19,62 % (viď Súhrnné informácie o údajoch

o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrťrok 2017), teda odplata neprevyšuje najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Súd prvej inštancie teda nesprávne uviedol, že dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, za ktorú sa považuje priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov je vo výške 19,36 %, síce správne uviedol, že sa vychádza z priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov, avšak nesprávne uviedol výšku priemernej RPMN 19,36 %, nakoľko táto je uvedená v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2017 a nie v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrťrok 2017. Ako už bolo uvedené vyššie Ministerstvo financií SR zverejňuje na webovej stránke tak údaje Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za jednotlivé štvrťroky jednak veriteľmi (ktoré sú smerodajné pre nebankové subjekty len ohľadom uvedenia údajov o priemernej hodnote RPMN do zmlúv o spotrebiteľskom úvere), ako aj Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za jednotlivé štvrťroky bankami a pobočkami zahraničných bánk, ktoré údaje sú ale smerodajné z hľadiska skúmania najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na kritérium obsiahnuté vo vykonávacom predpise § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov). Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie teda v konečnom dôsledku správne dospel k záveru, že dohodnutý úrok 19,62 %, odplata vo výške 19,62 % neodporuje žiadnemu zákonnému ustanoveniu. Súd prvej inštancie následne ďalej správne vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy 10.07.2017 vychádzal z údajov o

priemernej RPMN za novoposkytnuté úvery za 1. štvrťrok 2017, a nie za 2. štvrťrok 2017 tak ako namietal žalovaný. Vzhľadom na vyššie citované ustanovenia právnych predpisov upravujúcich platnú priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver, ktorú náležitosť je pod sankciou bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru potrebné uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere, bolo potrebné na účely posúdenia správne uvedenej priemernej hodnoty RPMN v úverovej zmluve vychádzať zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2017, nakoľko zmluva bola podpísaná dňa 10.07.2017, pričom Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2017 boli zverejnené najneskôr 31.07.2017 a platili pre všetky zmluvy uzavreté od 16.08.2017, teda až po uzavretí predmetnej zmluvy. Je teda zrejme, že súd prvej inštancie, ktorý svoje rozhodnutie oprel o výšku priemernej hodnoty RPMN za 1. štvrťrok 2017, vec v tejto časti správne právne posúdil. Rovnako správne dospel k záveru, že priemerná hodnota RPMN je v zmluve správne uvedená, a to vo výške 9,68 %, pretože táto sa s presnosťou rovná výške RPMN uvedenej v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2017 na úvery daného parametru, t.j. 9,68 %. Taktiež správne dospel k záveru, že pri stanovení RPMN v zmluve neboli zistené žiadne pochybenia a bola stanovená v súlade s ustanovením zákona. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie v konečnom dôsledku teda správne dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky zákonom predpokladané náležitosti podľa § 9 a nasl. ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené teda súd prvej inštancie v konečnom dôsledku vo veci správne rozhodol, preto odvolací súd nepovažoval námietky žalovaného za opodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanému, ktorý úspech v odvolacom konaní nemal a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).